

mende tænkte indført allerede fra 1. April 1923, medens Lovforslaget for det øvrige Land først indfører det 10 Aar efter Lovens Stadfæstelse, var efter Bemærkningerne til Lovforslaget, at man forinden Genforeningen ikke i de sønderjydske Landsdele kendte det Forhold, at Dommernes Fuldmægtige havde Adgang til at drive private juridiske Forretninger, og Indførelsen af den danske Ordning har fra Befolkningens Side stødt paa Modstand. For at imødekomme Befolkningens Ønsker fremsættes derfor Forslaget. Denne Ordning vil medføre, at Lønningerne til de i de sønderjydske Landsdele ansatte Dommerfuldmægtige maa forhøjes. Udgifterne herved antages at ville beløbe sig til ca. 25—30 000 Kr. aarlig.

Den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning indledes med en Udtalelse om, at Udvalget ikke 'har kunnet tiltræde det af Ministeren forelagte Lovforslag. „Udvalget fandt nemlig Betænelighed ved, at samtlige ved Underretten ansatte Dommerfuldmægtige skulde være statsansat. Det fandtes naturligt, at ingen kunde blive statsanerkendt Dommerfuldmægtig, førend hans Evner til at udfylde denne Gerning var prøvet, og at det vilde være forbundet med store Betæneligheder at statsansætte ganske unge juridiske Kandidater, som muligvis senere vilde vise sig ikke at være egnede til Dommergerningen. Udvalget fandt det ligeledes betænkeligt at indføre en Særlovgivning for Sønderjylland.“

Efter at Udvalget havde modtaget Deputationer fra Dansk Sagførerforening og Foreningen af Dommerfuldmægtige og Politifuldmægtige havde haft forskellige Forhandlinger med Justitsministeren, opnaaedes der i Udvalget Enighed om at give Lovforslaget en anden Affattelse (se nedenfor).

„Herefter vil der være at statsansætte mindst een Dommerfuldmægtig ved hvert Dommerembede. Ved de fleste Embeder vil det maaske være tilstrækkeligt kun at statsansætte een Dommerfuldmægtig, medens det ved de store Embeder muligt er nødvendigt at ansætte 2 eller flere. Oplysninger herom har imidlertid ikke kunnet fremskaffes, og da Udvalget har ønsket at fremme denne Sag i indeværende Rigsdagssamling, har man ikke ment at burde afvente Oplysninger herom, saa meget desto mere, som disse sandsynligvis heller ikke paa fyldestgørende Maade kan fremskaffes i Øjeblikket, da det som bekendt er paatænkt at indskrænke Underrettsdømmernes Antal betydeligt. Da det derhos ikke er Mening, at Reformen skal træde i Kraft før om nogle Aar — om Tidspunktet har der i Udvalget været delte Meninger —, har Udvalget fundet det naturligst ikke at tage Stilling til, hvor mange der skulde statsansættes, men lade dette afhænge af en senere Lov, i hvilken der saa ogsaa kan træffes Bestemmelse om deres Lønningvilkår. Saa uvisse som alle økonomiske Forhold er for